

WAT IS EN TOCH NIET IS.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, dat zal u bekend zijn. Denkt u zelf na, trek uw eigen conclusies. Indien u mij toestaat zelf een onderwerp te kiezen voor deze avond, zo zou ik graag willen spreken over dat wat is en toch niet is.

Er zijn een groot aantal zaken die stoffelijk niet bestaan. D.w.z. niet waarneembaar zijn en in vele gevallen zelfs door instrumenten niet volledig vast te leggen of te definiëren. Toch zijn er verschijnselen die wel kenbaar zijn en die aantonen dat deze krachten bestaan. Dat er op een geheimzinnige manier allerhande zagezegd psychische krachten in deze wereld een rol spelen. Overal vinden we kerken en tempels, moskeeën waarin de mens spreekt over God. Het bestaan van God is niet aantoonbaar. Je kunt het veronderstellen. Je kunt erin geloven maar je kunt niet zeggen: het staat vast. Toch is er iets dat aansprakelijk moet zijn voor alle bestaan. Eén grondwaarde, één oorzaak. Dat wat er schijnbaar niet is, is er toch. Er zijn werelden die buiten het menselijk begrip liggen. Werelden waarin u, als u ze al zoudt kunnen betreden, in de geest bijvoorbeeld, niet anders zijn dan een caleidoscoop, een schijn van chaos, waarin u alleen bepaalde indrukken, veelal van vreugde, of van stilte of van rust of een deel zijn van de kosmos, overhoudt. Die werelden zijn niet aantoonbaar, maar ze worden door velen beleefd. Dat wat niet is, bestaat toch.

En daarin heb ik u het grondthema voor vanavond, dacht ik, voorgelegd. U bent een mens. U hebt uw problemen. U denkt dat u ze op kunt lossen, maar u weet het niet. U meent dat het uw tijd wel zal duren, maar weten doet u het niet. U denkt dat alle mensen van goede, soms ook van kwade wille zijn. Bewijzen kunt u het niet. Wat ligt er op de achtergrond? Wanneer we de wereld op het ogenblik bekijken dan zijn daarin een zeer groot aantal zeg maar zeer orthodoxe beschouwingen van wij moeten terug naar de letterlijke aanvaarding van de Bijbel, de Koran, enz. Maar wat is de fout bij deze dingen? Degenen die op deze manier de wereld zien, zeer eenzijdig en zeer gekleurd, zien één ding niet: zichzelf in die wereld.

Een kosmos moet evenwichtig zijn, die moet harmonie kennen. Deze kan ze nooit voor zichzelf verwerven of op andere wijze kan dit binnen die kosmos bestaan wanneer de beschouwer niet beseft dat hij zelf deel is van het geheel en niet de bepaler of de meerdere van een groot deel van het geheel. Je kunt spreken over de grote moeilijkheden die op het ogenblik zich afspelen in Zuid-Amerika. We kunnen spreken over de aardbevingen die binnen kort weer in Noord-Amerika zullen optreden, vooral aan de West coast. Maar al deze dingen zijn eigenlijk van weinig belang. De gebeurtenissen kun je namelijk niet beheersen. De mens is niet de meester van deze wereld, hij is ten hoogste deelgenoot in alles wat in die wereld bestaat, zoals de geest niet de meester is van de stof of van andere werelden en sferen, maar deel uitmaakt van al deze dingen waarvan hijzelf besef heeft en vele die hij nog moet leren beseffen.

Het is duidelijk. In deze tijd roept de ene dat het einde van de wereld nabij is en ze hopen dat het waar wordt. Het zou een enorme propaganda zijn: voortzetting waarschijnlijk van de leerstellingen in het hiernamaals. Als het niet doorgaat dan staaft ze er toch wel een beetje belachelijk voor. Anderen roepen uit dat de economische problemen onoplosbaar zijn of gemakkelijk opgelost kunnen worden. Onoplosbaar zijn ze niet, maar gemakkelijk oplossen kun je ze ook niet omdat namelijk het oplossen van de moderne economische problemen vereist dat men offers brengt en iedereen wil beter worden en beter betekent dan: meer bezit hebben. Meer kunnen eten, drinken, apparatuur aanschaffen, ergens ver weg de vrije tijd doorbrengen zonder zich af te vragen wat het eigenlijk betekent of wat het kost. Kijk, offers brengen betekent niet dat je jezelf alles moet ontzeggen. Het betekent wel dat je jezelf in je eisen aan de wereld dient te beperken en het is dit besef dat met wat rampen, wat wonderlijke gebeurtenissen, en wat veranderingen in politieke en economische structuur in de komende jaren op je afkomt.

Misschien vraagt u zich af of het voor u wel goed zal zijn. Het is niet goed en het is niet slecht. Het is eenvoudig een gebeuren waarop u zelf moet inhaken door uzelf te zijn, niet door u te gaan gedragen volgens een of andere dwaze norm die anderen u opleggen. Maar door te

werken uit uw eigen kracht, te werken, volgens eigen vermogens. Datgene te zijn, te doen waarvoor u het gevoel hebt werkelijk bestemd te zijn. En wanneer je dat probleem beziet, word je geconfronteerd met heel veel dingen die zogenaamd heel reëel zijn, ook problemen zoals mensen die zichzelf hoger achten gaan zeggen: de problematiek der dingen. Ik heb nooit begrepen waarom.

Dan zeg je tegen jezelf: Ja, waarom zijn die problemen er? Omdat de mens alles te complex wil beheersen. Hij wil het te veel regelen en gelijktijdig wil hij zichzelf en anderen vrij pleiten van verantwoordelijkheden. Verantwoordelijkheid is niet iets wat beperkt blijft tot deze, uw wereld. Ook voor ons bestaan in de geest is veel ook voor ons nog niet volledig bewezen. Laat het zo zijn. Maar wanneer er een voortbestaan is, dan moet u in ieder geval beseffen dat het een geboorte is, in een andere wereld en het besef van wat u in deze wereld zijt geweest. De eigenschappen die u zich hier hebt verworven zullen uitmaken wat uw leven na de dood betekent. Al is dit laatste niet aantoonbaar en bewijsbaar voor onstoffelijke normen, uit eigen ervaring kan ik u zeggen dat het inderdaad zo is. Dan gaat het er om wat wij aan innerlijke kwaliteiten kunnen opbrengen. Dat is heel iets anders dan alle uiterlijkheden. O, we mogen ons beklagen wanneer we op aarde zijn over alle dingen die we anders willen hebben. Natuurlijk, het is menselijk. Maar in onszelf moeten we het begrip hebben dat we van wat er is het beste moeten maken. Niet eisen stellen aan anderen. Zelf zijn, zelf doen. We moeten niet leven met dromen van macht of van betekenis of van recht of van plicht. We moeten leven met datgene wat in ons bestaat, wat voor ons belangrijk is en wat we vanuit onszelf waar kunnen maken, En dan mogen we klagen wat we willen en we mogen ons vermaken en jubelen en spelen, maar onszelf moeten we trouw zijn. Want dit zeg ik u. Wie zichzelf ontkent voor wat hij werkelijk is ontkent de werkelijkheid van de geest en van de kracht waaruit hij is ontstaan. Schijn en leugen spelen in de mensenwereld een grote rol. Maar je kunt deze komedie niet blijven volhouden.

Er komt een ogenblik dat het al rond je beseft wat je bent, je beschouwt voor wat je bent en dat zul je moeten aanvaarden, daarmee zul je moeten leven in de geest, tot in de hoogste geest zelfs. Zo bezien is het dat onzichtbare deel van het eigen ik, de ziel, waarvan sommigen ook zeggen dat ze niet bestaat, een heel belangrijk deel van de werkelijkheid.

De mens denkt dat hij rationeel is, dat hij zijn verstand gebruikt, dat hij redelijk is. Maar kijk naar zijn handelingen. Ze zijn absoluut onredelijk. Hij wordt gedreven door allerhande andere beelden en gedachten die niets te maken hebben met de stoffelijke werkelijkheid. Hij wil zichzelf nu eigenlijk wel eens eventjes ontspanning gunnen. Hij wil voor zichzelf nu wel weer eens even rust hebben. Het zij hem gegund, maar niet als hij daardoor voor zichzelf een deel van zichzelf ontkennen moet.

Er zijn woorden waar mensen wel of niet in geloven. Gedachten zijn krachten. Een groot gedeelte van vormen van magie heeft direct of indirect deze stelling opgebouwd. Het geloof en het gebed hebben er eveneens mee te maken. Als gedachten krachten zijn, waarom dan alleen denken aan de onbelangrijkheden van het dagelijkse leven? Waarom dan alleen tenonder gaan in al die kleine zorgjes en problemen die uiteindelijk niet vermeden kunnen worden en die toch opgelost worden. Dat wat er is, ook al lijkt het er niet te zijn, is de innerlijke kracht waar over elke mens beschikt. Deze kracht op de juiste wijze te gebruiken, deze kracht in jezelf tot rijping te laten komen is een van de belangrijkste dingen die je als mens kunt doen. Als mens moet je proberen een mate van harmonie, van vrede te vinden, en die vrede moet je proberen met anderen te delen. O, mediteren, het is een heerlijke methode van ontspanning, u hebt gelijk. En soms is het alleen een alibi voor een dutje. Maar mediteren in zich zou moeten zijn een in jezelf teruggaan tot die gevoelens van vrede, van rust, van aanvaarding die in de kern van je wezen altijd verborgen zijn. En wanneer een mens zo mediteert, dan stuurt hij op deze manier al een kracht uit in zijn omgeving. Het beïnvloedt alles wat er om hen heen is. Wanneer tien mensen dit doen, dan gaat er niet tien keer, maar misschien wel vijftig keer grotere invloed van uit. Laat meditatiegroepen een rol spelen in die poging om in uw wereld in vrede te leven, maar ook die wereld een vrede te brengen die niet alleen maar bestaat op papier of wordt gedichteerd door eigenbelang of commerciële invloeden.

Begrijp het goed: niemand kan constateren dat die verandering gebeurt. Het zijn geen wonderen die ineens bom, pats, klaar zijn. Het is een langzame, geleidelijke ontwikkeling. Ik heb zo-even een deel van de inleiding gehoord die hier werd gehouden en ik zou daarbij op willen merken: Ja, de problemen die komen daar kunt u over praten maar dat komt alleen

omdat u die problemen niet beseft die op het ogenblik bestaan. De problemen en al wat de toekomst aan dreiging schijnt te bergen rust in het heden, rust in vandaag. Het heden is niet alleen het zaad van de toekomst. Het heden is de embryonale vorm van alle mogelijkheden die in een toekomst dreigend of welkom op de mensheid zullen worden losgelaten.

En dan zeg ik tegen u: Beste mensen, hoe u mediteert en op welke wijze u probeert uzelf en uw eigen belangrigheden te vergeten doet weinig terzake. Dat u probeert om het te doen is wel belangrijk voor u en misschien voor vele anderen als zult u het nooit met zekerheid weten en beseffen. De mensen zoeken resultaat. Ze willen wel opofferen maar dan moet er iets voor in de plaats komen. Er komt niets in de plaats voor die geestelijke ontwikkeling, voor die uitstraling van kracht, voor dat delen van al wat u kunt en bent en heeft met de anderen en de wereld. Niet wat je zien kunt. Een verandering is maar zelden een sprongrevolutie, een plotselinge en totale verandering van mogelijkheden, kwaliteiten en eigenschappen. Altijd weer zien we dat een verandering geleidelijk plaats vindt. Ook wanneer het ogenblik dat de veranderingen direct kenbaar worden voor sommigen een grote verrassing is die het idee schijnen te presenteren van een explosie. Uw wereld is al begonnen te veranderen in de jaren 1850-1860. Toen kwamen de dingen op gang die nu vandaag de dag bijna hun hoogtepunt bereikt hebben. Het heeft u in uw denken, in uw leven, ook uw geestelijk leven, veranderd. Het heeft andere incarnatiemogelijkheden geschapen. Maar nu komt het ogenblik dat de veranderingen niet meer ontkend kunnen worden, dat je niet meer kunt doen of dat de problemen wel weg zullen gaan of dat ze misschien over honderd jaar opgelost kunnen worden. Het gaat nu om vandaag. Wat u aan goeds brengt, werkt op dezelfde manier. Het is niet een plotselinge wijziging van koers en gebeurtenissen, het is eerder een lichte afbuiging. Maar die lichte afbuiging kan net genoeg zijn om een ramp te voorkomen.

In onze wereld is men op 't ogenblik bezig om alles wat uw wereld en uw mensheid betreft weg te buigen van een plotselinge explosie van onbehagen, van rampen, van economische ineenstortingen. En denk nu niet dat dit alleen maar grootspraak is. Deskundigen zullen mij moeten toegeven dat er op dit ogenblik zeer veel tekenen wijzen op de mogelijkheid van een absolute ineenstorting op grond van de neiging steeds meer uit te breiden, De topzwaarheid van de productie van bedrijven, van regeringen neemt hand over hand toe en dat kan niet blijven.

Kijk, deze dingen kun je niet meer veranderen, maar wanneer er in de plaats van beredenering of zelfzucht of speculatieve ideeën een begrip komt voor vrede, voor harmonie, voor verbondenheid met de eigen wereld, het hoeft nog niet dus met de wereld van de geest te zijn, dan zal daardoor menige ramp, menig onheil net kunnen worden voorkomen of zal het ergste misschien veranderen in een kleinere omwenteling met veel grotere mogelijkheden voor iedereen die bewust wil leven.

Er wordt wel eens gezegd: Ja, van die Orde en die Witte Broederschap en al die andere dingen merken we weinig. Je hebt groot gelijk. Ze zijn er eigenlijk niet. Ze bestaan wel maar je kunt ze niet zien, niet aantonen. Dat mensen er over spreken is geen bewijs. Aan de andere kant zijn ze er wel. En misschien dat dit het ogenblik is om bepaalde dingen die zo langzaam maar zeker besloten zijn en waar men zich dus in het streven bij ons aan zal proberen te houden, om die eens weer te geven.

Er zal geen directe poging worden gedaan om de oplossing van de economische moeilijkheden tot stand te brengen. Er zal worden getracht om een aantal natuurrampen, althans in hun uitwerking, te beperken. Men heeft besloten om zoveel mogelijk invloed uit te oefenen op diegenen die zeggingschap hebben bij de mensen om de aarde zelf in staat te stellen haar evenwicht te hervinden dat door menselijke zelfoverschatting, industrialisatie en dergelijke langzaam ontstaan is. Daarnaast zal worden getracht directe beïnvloeding, zelfs op persoonlijke basis te doen plaats vinden op die punten waar belangrijke personen beslissingen gaan nemen. Niet door hun beslissing af te dwingen, maar door hen te bezoeken met een duidelijke uiteenzetting wat hun keuze eventueel zou kunnen betekenen voor hen en voor anderen. Het aantal ingewijden, adepten of semi-adepten die op het ogenblik op aarde zijn is in de laatste jaren aanmerkelijk toegenomen.

Er is besloten geen inwijdingsleringen in meer algemene of formele zin te geven want de mens die daarmee begint heeft de neiging zich los te zetten van de wereld waarin hij toch thuishoort, zich te onttrekken aan de aansprakelijkheden en de verantwoordelijkheden die

hem toch als mens zijn opgelegd, en daarnaast vaak weg te vluchten in een begrip van meerwaardigheid, terwijl hij het begrip voor de wereld en de mensen om hem heen steeds verder verliest. Wel is besloten kleine inwijdingen te doen plaatsvinden vaak op gebied van spontane krachtuitbarstingen en gebeurtenissen. Hierdoor kunnen de blikpunten van mensen verruimd worden, kunnen zij bewuster worden en kunnen bepaalde, tot nu toe paranormaal genoemde kwaliteiten in steeds meer mensen zich ontwikkelen en verder uiten. Wanneer de groep als geheel deze beslissingen neemt, dan lijkt het misschien of zij zich wil lostrekken van de aansprakelijkheid en de verantwoordelijkheid voor de mensheid. Maar de kip in het ei moet uitgebroed worden. Je kunt niet zeggen: Nu is het tijd, breek de dop maar open. Als er al een kuiken in zit is het de vraag of het levensvatbaar zal zijn. Zo is het bij de vernieuwing van de mens zoals die zich op het ogenblik afspeelt. Door voorzichtig, bijna koesterend te zorgen voor de mogelijkheid tot ontwikkeling kan een gezond veerkrachtig wezen ontstaan, een nieuwe mens a.h.w. Deze nieuwe mens zal noch dienaar van de mensen, noch heerser over de mensen willen zijn, maar hij zal beseffen dat hij de mensheid deelt met al als hij redelijk denkt. Al wat in zich gelooft en gevoelt. En dat is een heel belangrijk punt.

Wanneer we dan horen wat mensen van ons zouden verlangen, dan krijg ik soms het gevoel dat het jammer is om geen schouders meer te hebben anders zou ik ze zo lekker kunnen ophalen. De mensen vragen dat we even zouden zeggen dat Gorbatschov het wel redt. Dat Israël eindelijk vrede krijgt en als het even kan op zijn eigen voorwaarden. Dat het eindelijk eens uit is met het moorden in, noemt u maar op: Libanon, Noord-Ierland en welke landen wilt u verder nog, er zijn er genoeg. Deze dingen zijn deel van het probleem dat de mensen zelf hebben opgeroepen. Ze zijn grotendeels de uiting van waanvoorstellingen die met de werkelijkheid weinig of niets te maken hebben. Wij kunnen daar niet ingrijpen door een andere waan, een andere illusie te laten domineren. We kunnen alleen ingrijpen door meer begrip te geven voor de onbelangrijkheid van het schijnbaar dominante probleem dat tot geweld, tot moord, tot mishandeling en dergelijke voert op dit ogenblik.

De zelfzucht van de mens is vaak geen egoïsme in de enge zin van het woord. Het is een zucht om zichzelf en zijn eigen omstandigheden te projecteren op de gehele wereld en op grond daarvan die gehele wereld te willen veranderen. Maar u bent deel van die wereld en uw dromen hebben weinig te maken met de eeuwige krachten die rond je in beweging zijn en de stoffelijk kenbare verschijnselen waarmede je geconfronteerd wordt.

Beste mensen, ik weet dat die geestelijke wereld vanuit een zeker standpunt er niet is, althans niet zichtbaar. Ik weet dat die wereld aan de andere kant werkelijk bestaat en allen in kan grijpen door een massale machtsinvloed die het bewustzijn van de gehele mensheid waarschijnlijk 100.000 jaar terug zou gooien naar een soort stenen tijdperk of door een langzame en voorzichtige verandering van het menselijk denken, menselijk leven en daarnaast de toenemende opvoeding voor de geestelijke delen van die mens welke zich grotendeels aan zijn rede onttrekken.

En als u dat nu zo bekijkt dan zult u misschien begrijpen waarom we al die jaren zo druk bezig zijn geweest met het houden van lezingen, het kweken van begrip. U denkt, misschien: Als de Orde ophoudt, is mijn taak ook voorbij. Vergeet u het niet: Uw taak is datgene wat u innerlijk aanvoelt als belangrijk en noodzakelijk, niet in bepaalde stoffelijke vorm, maar in de uitstraling die van uw wezen uitgaat. De samenwerking met anderen zal natuurlijk stoffelijk belangrijk zijn. In deze tijden zal men geestelijk werk en vaak zelfs eigen bestaan beter in samenwerking met anderen kunnen beschermen en behoeden.

Maar het belangrijkste is de geestelijke invloed, de koestering die nodig is om de nieuwe tijd en de nieuwe mens geboren te doen worden. De wereld zal niet vergaan. Een nieuwe wereldoorlog is onwaarschijnlijk, bijna onmogelijk. Zeker voor 99 %. Maar, menselijke zelfzucht kan tot geweld en conflicten voeren overal op de wereld. Onbegrip voor de werkelijke noden en behoeften van anderen kan voeren tot wreedheden die men, burgerlijk als men pleegt te zijn, bijna niet kan voorstellen. Het waarden van mensen om hetgeen ze uiterlijk vertonen, niet om hetgeen ze innerlijk zijn, kan in vele gevallen splitsing brengen tot in de gezinnen, kan tegenstellingen veroorzaken waar geen oplossing voor te vinden is. Wees niet bang voor de uiterlijke gebeurtenissen, zelfs wanneer het ergste zal gebeuren, en dus het greenhouse-effect zou optreden, zal dat in ieder geval een groot gedeelte van de aardse ultraviolet straling opvangen en afremmen. U hoeft dan tenminste geen zorgen meer te maken over de gaten in de ionosfeer. Wanneer het zeewater zou stijgen, zou België voor een groot

gedeelte, Nederland zelfs voor negen tiende onder water komen te staan. Er zouden hogere stormvloed en Steden aan de kusten zouden verdwijnen. Er zal zeer waarschijnlijk door die grotere waterbeweging ook een vergrote verschuiving in de verschillende schotsen plaatsvinden en dit zou resulteren in een grotere frequentie van vulkanische verschijnselen en uitbarstingen.

Maar de mensen kunnen in samenwerking zelfs dat aan, ofschoon zij aan het merendeel van die verschijnselen zelve schuld zijn of mede schuld hebben door de cultuur die ze hebben opgebouwd. Wat de mensen kan vernietigen is de poging voor jezelf alles te behouden wat je meer hebt dan een ander in plaats van te zoeken naar het minimum dat voor jou noodzakelijk is en daardoor ook datgene wat je kunt missen om een ander tenminste dit minimum te doen benaderen. Met bidden in de kerken kom je niet verder. Al zouden honderdduizend bisschoppen, onder gewijd gezang, omringd van heerscharen van priesters in gebed neerknielen, zij kunnen hier niets aan veranderen omdat dit een wet van de kosmos is, een deel van de goddelijke wet en de goddelijke structuur.

Dingen die men al lang vergeten is, denk maar aan het laatste gebod: Niets zult gij begeren van hetgeen een ander toebehoort, noch diens huisvrouw, noch diens slaaf, noch diens bezit, noch diens kudde. O ja, het staat er wel, ze zeggen wel: Eert vader en moeder en het zijn toch maar lastige kringen. Is er ergens geen tehuis van ouden van dagen waar we ze kunnen parkeren? Ja, ik zeg niet dat iedereen zo denkt, maar er zijn er die het doen. Dat zijn juist de dingen die de wereld ombrengen. Het is niet een kwestie van geboden zondermeer. Maar er bestaat een wet van evenwicht en die zegt: Waar ter ener zijde een verandering plaats vindt, moet noodgedwongen ter andere zijde eveneens een verandering ontstaan en wel zodanig dat het evenwicht van het geheel wordt gecompenseerd of tot stand gebracht.

En die wet zegt dat alles wat u doet aan anderen ook invloed, moet hebben op uw eigen leven en het leven van allen waarmee u betrokken bent. Het is die wet die u zegt dat ge uw naaste gelijk uzelve dient te beminnen, niet meer en niet minder en dat de liefde voor de naaste u niet moet brengen tot het dwingen van anderen tot dienst aan de naaste, maar dat je zelf die dienst zult moeten verrichten. Dat je God niet moet bidden om een zieke te genezen, maar dat ge uw eigen levenskracht moet gebruiken in dit gebed opdat de kracht die in u leeft de genezing mede moge brengen. Gij zult het zelf moeten doen. Ge bestaat uit een deel dat je kent en een deel dat er volgens sommigen en niet is, geest, ziel, noem maar op.

Maar deze dingen vormen tezamen een evenwicht. De geest kan niet integreren in een groter geheel zonder de ervaringen van de stof. De stof kan geen rationele levensverschijnselen in ontwikkeling vertonen zonder de geest. Deze dingen horen samen. Daarom behoren wij samen, ook al zijn wij dan geest, of zoals ongelovigen pretenderen dit te zijn bent u stof, materie, belichaamd, want wij zijn van elkaar afhankelijk of wij willen of niet. Zodat u van uw medemens afhankelijk zijt, of u het wilt of niet. De rijkste man van de wereld kan sterven wanneer er niemand is om hem te helpen, om brood voor hem te bakken, om geneesmiddelen of andere zaken te verschaffen waaraan hij behoefte heeft.

U kunt niet leven zonder al degenen om u heen die deze vorm van leven voor u mogelijk maken, die deze schijn van welvaart voor u bereikbaar maken en u hebt daarop geen recht tenzij uzelve evenzeer die betekenis verkrijgt en tot uiting brengt. Wisselwerking. Evenwicht. Evenwicht tussen het geziene en het ongeziene en tussen de innerlijke mens en zijn daden. Evenwicht in de relaties die men aangaat in de wereld van de stof af van de geest. Ge kunt niet geven zonder soms te nemen. Ge kunt niet nemen zonder te geven. Wanneer ge dit probeert te doen, scheidt ge een onevenwichtigheid die uzelf ten gronde richt. De steeds sneller wordende ontwikkelingen die de aarde dreigen te overrompelen zijn eigenlijk niet alleen maar het product van het verleden, maar ze zijn mede ook de oorzaak van de houding van die mens tegenover die problemen. Hij roept steeds uit: Daar kan men toch niets aan doen of daar zal "men" toch iets aan moeten doen, zich niet afvragend: Wat kan ik er aan doen?

We hebben discipline nodig, zelfdiscipline. D.w.z. dat wij innerlijk onze regels stellen voor werken en gedrag en dat we de ordening, die we innerlijk als juist ervaren, hanteren als de opperste wet in ons bestaan, in leven en werken. Gods wet staat boven alle wetten, riep men vroeger uit. Ik zeg u; Gods wet is gestempeld tot in het diepst van uw wezen. Wanneer ge dit erkent dan staat deze wet in u boven alle dingen, ook boven alle schijn van gebeuren, van ondergang of van verheffing.

De Orde heeft zich voorgenomen op haar wijze bij te dragen tot alle gunstige ontwikkelingen en veranderingen die in de komende tijd kunnen worden verwacht. Nogmaals, wij prediken u geen wereldondergang op welke wijze dan ook. Wij prediken niet het einde van het menselijk ras. Wij zeggen alleen: Veranderingen die onvermijdelijk zijn zullen ontstaan als de mens er aan meewerkt door die mens en voor een deel in zijn geest. Wanneer u zich ertegen verzet: ondanks die mens en ten koste van die mens.

Ik weet dat het een beetje een predikatie is geworden voor zover maar het is belangrijk dat deze dingen soms gezegd worden. Ik zeg u: Wanneer u wilt hebt u kracht. De kracht om vrede te vinden, vrede te geven. De kracht om te genezen en om genezen te worden.

De kracht om God te beseffen. en de kracht om gefilterd dit begrip om te zetten in iets waaruit uzelf leeft en waardoor uw leven een kosmische betekenis heeft.

En dat, mijne vrienden, is het belangrijkste wat ge kunt zeggen in deze dagen, echt waar. Ik wil u heus niet overdonderen met een of andere speech. Ik wil niet proberen u allemaal bevreesd te maken voor de toekomst of hoopvol te stemmen, want de geest zal toch wel met ons zijn. Ik zeg het u zoals het is: Daar waar een harmonie bestaat zijn wij verbonden, gaan wij samen verder, hebben wij samen toenemende kracht en invloed, ook wanneer de verschijnselen traag schijnen te volgen. U verwacht altijd meer dan mogelijk is. En ik zeg u ook: U kunt uzelf blijven zoeken, uw eigen kleine belangen verdedigen tot het einde toe. Uw eigen gebied blijven uitbreiden zoveel als u wilt, het zij u gegeven, het zij u gegund. Maar besef wel dat ge daarmee het leven van degenen die na u leven, zelfs degenen die nu reeds leven in groot gevaar brengt, hen ziekte en dood toekennende om een klein beetje eigen welvaart te behouden. O, de wereld zal niet vergaan. De mensheid blijft wel voortbestaan, maar zal het een mensheid zijn die evolueert naar een vollediger en gelukkiger bestaan of een etterpuistende massa van verwrongen lijven die vloeken tegenover het verleden, wanhopig worstelend om eindelijk weer zich wanhopig aan te passen aan de aarde en haar verandering, eindelijk weer te kunnen leven op een wijze die een gemeenschap en rede kennend wezen eigenlijk zelf in de stof toekomt. En d.w.z. dat de keuze bij u ligt. Geen prettige boodschap. Veel beter als we een Verlosser, een Redder, een wederkomende Messias of wat anders zouden kunnen opstellen.

Maar waarom in waanbeelden een oplossing zoeken wanneer ze in jezelf berust? Waarom geloven aan de Marsmannetjes die op het beslissende ogenblik met hun vliegende schotel op aarde neer zullen komen en eventjes alle onrecht zullen zuiveren en alles goed maken? Terwijl u het zelf kunt. U bent niet machteloos. U bent niet zo hulpeloos en gebonden aan de omstandigheden als u uzelf wijsmaakt. In u is een kracht die u steeds weer zal helpen om datgene te volbrengen wat volbracht moet worden. In u is een kracht die u steeds weer zal helpen de juiste weg te vinden. Wanneer u hoopt op of verlangt naar een wereld van toekomstige vrede waarin welvaart eindelijk door welzijn wordt vervangen, kom dan samen, in gedachten of werkelijk. Zoek innerlijke vrede. Deel de vrede met elkaar en laat het uitstromen over de wereld.

Wanneer u werkelijk iets goeds wilt, put uit de krachten die in uzelf leven om een ander te helpen. Om te genezen wie ziek is. Om te troosten wie bedroefd is. Vrij te maken wie de waanzin nabij is door de begrenzingen die hij voor zichzelf heeft opgericht. En deel met anderen die kracht. Werk ook hier samen. Leen uw kracht aan anderen die werken op deze wijze. Onthoud u van een teveel aan woorden, daar heb ik mij al schuldig aan gemaakt, hoeft u niet te doen. Maar laat de kracht uit uzelf voortkomen. Werk uit het leven dat in u berust. Help uw medemens om zichzelf te zijn en voor de mensheid van betekenis te worden door datgene wat ook in hem leeft, niet alleen door de uiterlijkheden die u hem oplegt.

Dat is mijn toespraak voor vanavond. En nu zeg u ik alleen nog maar: Vrienden, wees niet hopeloos. Denk niet dat het leven niet aankunt, ge kunt het aan. Kijk naar uw eigen kracht. Besef dat de goddelijke kracht in u woont en vind zo geluk dat niet meer afhankelijk is van uiterlijkheden. En met deze wens van vrede en geluk in uzelf en door u in de wereld neem ik afscheid van u.